

Usandım

– OMARIM · 13 Kasım 2011

Erkenden sis çöktü gönül şehrine
İbadetten irak kuldân usandım
Herkes banar oldu yalan zehrîne
Doğruya gitmeyen dilden usandım
Sesini çıkarmaz mazlum kenarda
Zâlim daim gizler izini karda
Sıkı ise dursun sönmeyen hârda
Beni benden alan hâlden usandım
Maddeye dair hırs yaman mı yaman
Sağlam akla bile vermiyor aman
Baki biliniyor dünya denen han
Çürümez sanılan daldan usandım
Dönmekten acizdir muhabbet çarkı
Kulların şeytandan kalmadı farkı
Kin nefretle doldu yüreğin arkı
Batağa götüren selden usandım
Çoktan unutuldu hakikat yolu
Vıcdansızlar sardı hep sağı solu
Gördüğüm cüzdanlar haramla dolu
Emek verilmeyen maldan usandım
Gözlerde sanki süs kapkara perde
Hayır kayıplarda, şerse her yerde
İlâçlar nâfile, çare yok derde
Acı zerk edilen baldan usandım
İnfakın azaldı artık değeri
Sevaba hasretiz yıllardan beri
Raflara kaldırdık kutsal rehberi
Ona uzanmayan elden usandım
Nelere gebeymiş hayat oyunu
Ölüm ve diriliş önemli konu
Nereye varacak bu işin sonu
Meçhule savuran yelden usandım
Kolay kolay çıkmaz ruhlardaki kir
Asla durmak bilmez, kol gezer kibir
Pek önemsenmiyor galiba kabir

Boş zevkten dem vuran telden usandım
Derbeder Ömer der görüntü berbat
Mü'min sıkıntıya etmiyor sebat
Müslümanlık ile koptu irtibat
Dikenleri batan gülden usandım Ömer AYDOĞAN İHL Pansiyonu